

В.Є.Андріанов, О.М.Письменний, Т.В.Андріанов
ОРГАНІЗАЦІЙНО-МЕТОДИЧНІ ОСНОВИ НАВЧАЛЬНОЇ
ДИСЦИПЛІНИ “ФІЗИЧНЕ ВИХОВАННЯ” ДЛЯ
СТУДЕНТІВ ПЕДАГОГІЧНИХ УНІВЕРСИТЕТІВ

Стаття посвячена вопросу организации подготовки студентов к урокам физической культуры во время педагогической практики. В ней рассмотрены различные физические упражнения, игры.

The article deals with the problem of student's preparation of practice at school as physical training teachers. Different sports exercises and games are described here.

Національна доктрина розвитку фізичної культури і спорту, в основу якої покладено ідею пріоритету загальнолюдських цінностей, потреб та мотивацій для розвитку фізичної культури і спорту, набуває великого соціального значення.

Державна політика та документи, які розроблені на основі Закону України “Про фізичну культуру та спорт”, зумовлюють необхідність змін у підходах до підготовки майбутніх фахівців освітянської галузі, а процес європейської інтеграції сприяє якісній підготовці спеціалістів на рівні міжнародних стандартів. Це стосується і модульно-рейтингового підходу до організації процесу навчання основам фізичного виховання з методикою, що стимулює та підвищує

об'єктивність знань, сприяє розвитку творчих здібностей та фізичних якостей і поширюється на всі основні напрямки системи фізичного виховання педагогічних вузів.

Мета роботи: вивчити та проаналізувати питання комплексного впливу на формування особистості, використовуючи теоретичний матеріал для самоосвіти та підвищення професійної кваліфікації майбутнього фахівця освітянської галузі.

Об'єктом нашого дослідження були студенти денної форми навчання.

Задачі дослідження: дати ґрунтовні знання про систему фізичного виховання, підготувати до професійного аналізу різноманітних педагогічних ситуацій та формувати нові цінності і стосунки, які виникають під час організації і проведення занять фізичними вправами, іграми, спортом у педагогічних закладах освіти.

Аналіз педагогічної літератури засвідчує, що фізична культура і спорт приваблює велику кількість дослідників у галузі теорії і практики, адже рухливі ігри, фізичні вправи, спорт дали такі поняття як “фізичний розвиток”, “фізична підготовка”, “фізична освіта” та інші. Красномовно висловлювався про фізичну освіту П.Ф.Лесгафт, про фізичне виховання А.Д.Новиков, Л.П.Матвеев, про спорт А.А.Тер-Ованесян. Ці питання відображені в науково-методичних посібниках таких сучасних фахівців: з теорії та методики фізичного виховання Л.Сергієнко (Миколаїв), Л.Волков (Київ), В.Ткаченко (Умань), Т.Ротерс (Луганськ), Т.Ю. Круцевич (Київ), Б.Шиян, В.Г.Папуша (Тернопіль). Їх думка полягає в тому, що фізичне виховання у вищих навчальних закладах має філософське, теоретичне та технологічне підґрунтя, яке базується на соціальних факторах розвитку особистості. Кожен науковець бачить свою модель викладання теоретичного і практичного матеріалу дисципліни “Фізичне виховання” з різними формами, методами та засобами.

Результати дослідження.

На підставі узагальнення літературних даних, результатів власних експериментів нами було розроблено технологію сучасного уроку фізичної культури, заходи

спортивно-масової та оздоровчої роботи для студентів-практикантів педагогічного факультету.

На сучасному етапі основною формою роботи з фізичного виховання є урок фізичної культури. Основні завдання – підвищення рівня знань, удосконалення рухових умінь, навичок і формування звички до систематичних занять фізичними вправами.

Основна мета уроку (заняття) – фізична освіта всіх дітей. Адже ігри, фізичні вправи та спорт стають необхідною потребою на все життя. Ось чому майбутній фахівець освітянської галузі повинен осмислити суть фізичного виховання та способи його виконання. Для цього він повинен володіти певною педагогічною технологією, яка включає чотири взаємопов'язані компоненти інтелектуального надбання, кожен з яких вирішує специфічні освітні завдання: культура мовлення студента-практиканта, техніка мовлення при проведенні уроку (постановка голосу, тембр голосу, емоційність, переконливість, багатство інтонації, дикція, темп мовлення, багатство відтінків, гумор, виразність і образність, граматична правильність та лексичне багатство); психічна саморегуляція: перетворення, гра, стриманість у стресових ситуаціях, подолання нерішучості і самообілізація, заняття напруги і хвилювання, створення оптимального настрою; культура педагогічного спілкування: зацікавити, заохотити, передавати своє ставлення до того, що відбувається, орієнтуватися в ситуації, бачити і розуміти реакцію класу, встановлювати контакти, бути уважним і спостережливим, запитувати, аналізувати відповіді, розуміти інших; культура зовнішнього вигляду: одяг і зачіска, міміка і пантоміміка, емоційна виразність, гарне, здорове тіло і постава, культура рухів, що відображають доброзичливість, спокій і впевненість.

Слід зазначити, що сьогоднішня фізична культура школярів та фізичне виховання дошкільнят все більше стає відповідним джерелом формування таких чинників, особистості як працелюбність, зосередженість, наполегливість, адже сучасний урок (заняття) забезпечує високий виховний та оздоровчий рівень, а фізичні вправи, ігри, спорт

використовуються студентами-практикантами як засіб духовного і тілесного удосконалення дітей.

Зазначене вище дозволяє нам зробити такий висновок: дослідно-експериментальна робота показала, що викладання предмета “Фізичне виховання з методикою” (спеціальність “Дошкільне виховання”) чи “Основи фізичного виховання з методикою” (“Початкові класи”) за спеціальною методикою закладають підвалини фахової майстерності. Серед основних критеріїв формування творчої особистості майбутнього педагога в галузі фізичного виховання ми вважаємо культуру мовлення, психічну саморегуляцію, культуру педагогічного спілкування; культуру зовнішнього вигляду. Все це стимулює вирішення завдань фізичного виховання, прискорює й забезпечує, процес нововведень, зміни переконань, психології, менталітету тих студентів освітянської галузі, які сьогодні будуть працювати в органах освіти

Література

1. Андріанов В.Є. Система фізичного виховання молодших школярів (новітні технології). – Кривий Ріг, 2004.
2. Закон України “Про фізичну культуру та спорт”. – К., 1993.
3. Національна доктрина розвитку фізичної культури і спорту. – К., 2003.
4. Сергієчко Л.П. Тестування рухових здібностей школярів. – К.: Олімпійська література. 2001. – 439 с.
5. Ткаченко В.Т. Легка атлетика з методикою викладання. Умань, 2004.
6. Шиян Б.М., Папуша В.Г. Теорія фізичного виховання. – Тернопіль: Збруч, 2000. – 183 с.